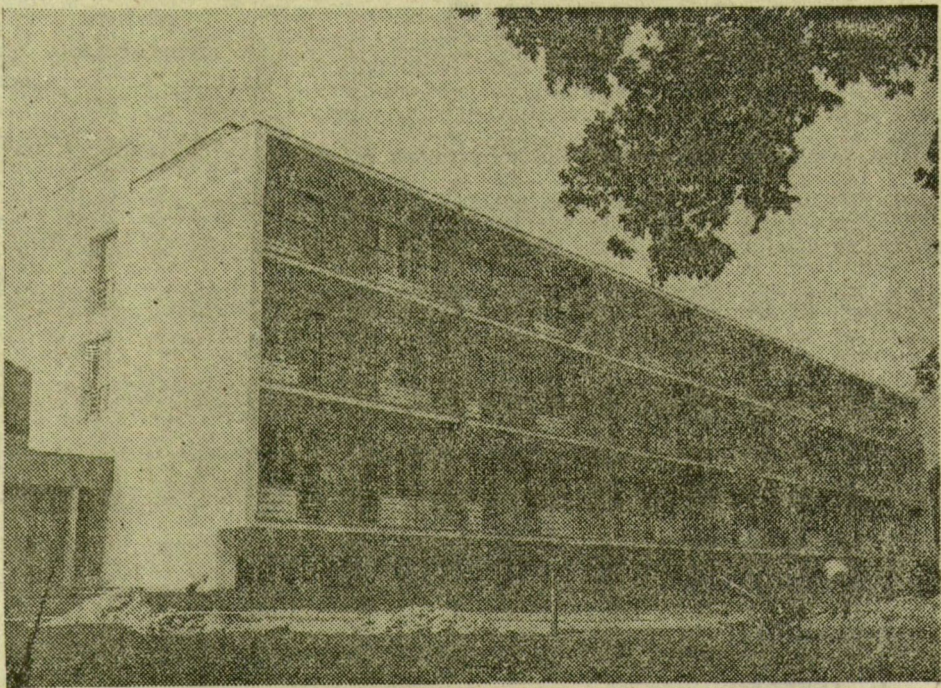

Új kórház Harkányban

Tízmillió forintos beruházással elkészült a Harkányi Gyógyfürdő Kórház új szárnyépülete. A modern épület Köves Emil Ybl-díjas építész-mérnök tervei alapján készült és rövidesen átadják rendeltetésének. Az új kórházépületben 126 ágyat helyeznek el.

Képünkön: Az új szárnyépület

A közélet hírei

**DOBI ISTVÁN
LÁTOGATÁSA
TOLNA MEGYÉBEN**

Dobi István, az Elnöki Tanács elnöke kedden és szerdán Tolna megyében járt. Kedden délután a megye vezetőivel találkozott Szekszárdon. Délután a zombai Parasztszövetkezetre látogatott, ahol a társasági járásban folytatta útját.

A vendégek szerdán a szekszárdi és a paksi járásba látogattak.

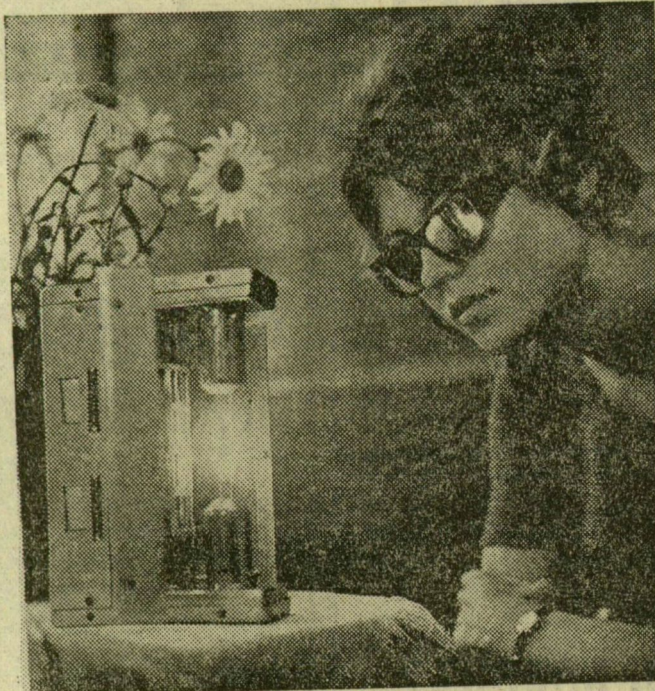
**FOCK JENŐ
AUSZTRIÁBA UTAZOTT**

Fock Jenő, a magyar forradalmi munkás-paraszti kormány elnökhelyettese dr. Bruno Pittermann osztrák alkancellár meghívására, néhány napos látogatásra csütörtökön Ausztriába utazott.

**MAGYAR
ÚJSÁGÍRÓ DELEGÁCIÓ
UTAZOTT KUBÁBA**

A Kubai Külügyminisztérium a nemzeti forradalom napjának ünnepségeire magyar újságíró küldöttséget hívott meg háromhetes tartózkodásra a Kubai Köztársaságba. A küldöttség szerdán délelőtt utazott el. A delegációt Kelen Béla, az Esti Hírlap főszerkesztője vezeti,

Liliputi kvarclámpa — sorozatban

Esztergomban, a Műszeripari Műveknél megkezdték a „Liliputi” nevű zsebkvarclámpa sorozatgyártását. A készülék árusítását ősszel kezdik meg. A kvarclámpát orvosi felügyelet nélkül is lehet a háztartásokban használni

ARATÁS UTÁN

A JÓ GAZDA állandó „permanenciában” él. A tavaszi vetések után már növényápolás közben boldog izgalommal készül az aratásra. Közben számvetést készít magának az őszi, sőt a következő tavaszról is. A tarló helyére — a tavaszi kapások alá szánt területek kivételével — másfél-két hónap múlva ismét vetni kell. Tehát már a cséplés időszakában el kell döntenie: melyik táblán mit termesztünk jövőre? És a jövő jó termés érdekében — miközben még az ideit be sem takarítottuk egészen — máris munkálkodni kell.

Az már világos: Szeged és a járás területén az új gazdasági évben is ugyanannyi őszi kalászos gabonát kell termesztünk, mint amennyi az idén volt. Afelől viszont semmi bizonyosságunk sincs, hogy az őszi vetésekhez az időjárás most is olyan kedvező lesz mint tavaly volt. Epp úgy lehetséges komisz aszályos ős, mint esős vizes időjárás. Az új vetéstervek teljesítését azonban

nem tehetjük az időjárás függvényévé. Szövetkezeti mezőgazdászok, tsz-elnökök és a tapasztaltabb gazdák is jól tudják: a most előkészített, műtrágyázott s megfelelően lezárt talajokon száraz időben is késedelem nélkül lehet majd vetni, mert a bőséges nyári csapadékot megőrzi az aratás után közvetlenül szakszerűen elművelt talaj. A nyáron előkészített terület esős ősön sem okoz nagy gondot. Egyrészt sokkal nagyobb az ilyen talajnak a vízfelvevő képessége, másrészt a kész területen már nem kell ekéssel, traktorokkal dagasztani a sarat.

NEM ISMERETLEN Ezek a fogalmak, azonban mégis azt tapasztaljuk, Szegeden és a járásban egyaránt jócskán elmaradtak a gazdaságok a nyári tarlókántással, mélyszántással. Nem egy helyen — ahol meg is kezdték a nyári talajelőkészítést — rosszul csinálják. Az eke után nem járatnak gyűrűs hengereket, még csak sima hengert és fogast sem. Emiatt aztán még hamarabb kiszárad a levegős talaj, romlik a talajerő-állapot, a talajélet. E hanyagságnak később az egész közösség látja kárát.

Tsz-einkben az ellenőrző bizottságok munkája eddig leginkább csak arra korlátozódott, hogy szemmel tartották az enyveskezőket és segítettek év végén a jeltár elkészítésében. A jövő évi termés is társadalmi tulajdon s nemcsak az lehet veszteség, amit egyesek ellopnak, hanem az is, ami látszatra ártatlan könnyelműség miatt meg sem termett. Az iparban technológiai fegyvernek nevezik ezt. Szigorúan megbüntetik azokat az ipari vezetőket, akik a technikai, technológiai előírásokat megsértik. Fialtal közös gazdaságainkban technológiai fegyveremről eddig még csak általában beszélünk, azonban e tekintetben is tovább kell lépünk.

A másik nagy téma, mely a mezőgazdászokat, tsz-tagokat máris foglalkoztatja: az őszi betakarításra való felkészülés. Homokterületeken pedig az idei őszi és a jövő tavaszi telepítések előkészítése. Vannak, akik úgy vélik, korai még erről beszélni. Hol van még az ős és hol a tavasz? Nos, ehhez tudni kell azt, hogy a járásban újabb 1800 kataszteri hold szőlő és gyümölcs telepítéséről van szó. Az új telepítések előkészítésének első lépéseket tehát több mint 1800 hold homokot kell 70-80 centiméter mélyen felforgatni. Ez a hatalmas munka csak úgy fér bele az időbe, ha már most mindennap lehetőség szerint két műszakban reggeltől estig dolgoznak a mélyforgató ekék, láncfalpas traktorok. Idén nem történhet meg olyasmi sem, ami más években nagyon gyakori volt, hogy a telepítésekre szánt területeket aratás után másodnövényekkel vetették be, mondván, hogy mire a gépállomás megérkezik, még a másodvetések is

termést adnak. Kissé aggasztó körülmény, hogy még mindig nem készült el a gépállomások pontos menetirány terve, hogy melyik gazdaságba pontosan mikor érkeznek, s mikor adják át készen a munkát.

Ezzel egyidőben készülni kell már most a kapásnövények termésének betakarítására. A gazdasági bizottság határozatának megfelelően július utolsó napjáig minden tsz-ben el kell készíteni az őszi munkák részletes munkaerőmérlegét, belekalkulálva a szövetkezeti gazdaság családtagjainak várható maximális segítségét is. Fel kell mérni a szállítóeszközök, gépek, fogaterők teljesítőképességét. Ezek után derül ki, hogy a nagy őszi munka idején hol és mikor milyen társadalmi segítségre lesz szükség, melyek azok a közös gazdaságok, ahol egyedül nem tudnak megbirkózni a feladatokkal s kérni kell társadalmi szervek, üzemek segítségét.

SOK TAPASZTALAT Szólj arról, hogy vannak gazdaságok, ahol a vezetőket még úgy vélekednek: jó ha megvan a kampanytervünk, hadd lássák a járásnál, a megyénél, hogy nem sértjük meg az előírásokat. Egyébként úgyis más-keppen lesz minden. Az elfajta látszatomunkat, mely zűrzavart, ösztönösséget takar, a jövőben nem engedik meg a feleltes szervek. A jó munkatervezésnek, üzemszervezésnek nemcsak nagy gazdasági előnye, hanem pótlóhatatlan erkölcsi, politikai jelentősége is van. Semmi sem növeli jobban a gazdák előtt a vezetőket tekintélyt, mint az, ha látják, hogy közösségükben minden munka pontosan, kapkodás nélkül halad.

Az időjárás kellemetlenkedése, gonoszokodása ellenére is közel kéthetes forrjuk van más évekhez képest Szeged és a járás gazdaságainak az időszerű munkákban. A szokásosnál előbb fejeződött be az aratás s várhatóan megmarad ez az előny a cséplés befejezésében is. Van tehát lehetőség, hogy jól átgondoljuk az év hátralevő feladatait.

Az sem vitás, hogy még a leggyakorlottabb, legtapasztaltabb szövetkezeti elnököknek, mezőgazdászoknak is maximális segítségre van szükségük a pártszervezet és a tagság részéről. Nyáron sem szünetelhet a pártmunka. Nem ritka a szegedi járásban sem az olyan szövetkezeti alapszervezet, ahol a kommunisták azzal magyarázzák a pártmunka „vakációját”, hogy most nem a gyűlésezések, hanem a munka ideje van, hagyjuk dolgozni az embereket. Tények bizonyítják, hogy ahol már megszabadultak ezektől a kényelmes és maradj nézetektől — s megtalálta helyét a pártszervezet a közösség életében — sokkal gyorsabban halad a munka. Jó úton jár például az üllési Kossuth Tsz pártszervezete, hasonlóképp a ruzsai Napsugár Tsz-e is.

IDÉN MÁR sok-sok szakmai tapasztalatcsere-n vettek részt a szövetkezeti vezetők, kommunisták. Mégsem haszontalan egy-egy szűkebb körű tapasztalatcsere-t szervezni a termelőszövetkezeti pártmunka tanulmányozására sem. Ez is segítene abban, hogy végre mindenütt felhagyjanak a tsz-pártszervezetekben az „elvilág alátámasztott” semmíttevessel, s felismerjék annak a nézetnek a károságát, hogy „nyáron nem érünk rá politizálni.” Végül pedig csak az marad az ilyen pártszervezet számára, hogy bogozza, hol és mikor követték el a hibát. Semmi sem lehet most hasznosabb, mint hogy a következő mezőgazdasági feladatok megoldásánál a szövetkezeti szakmai vezetés és a pártszervezet jusson mindenben közös nevezőre, vállalják egymás munkájáért a közös felelősséget. E közös felelősség a szakmai és a politikai nevelőmunka tökéletesedését eredményezi.

CSEPI JÓZSEF

Búvárok a Tisza medrében

Rajz fekszik az asztalon. Somoskői Albert, a roncs-kiemelés vezetője magyarázza:

— Ez a régi szegedi vasúti híd, amit a németek felrobbantottak, ez pedig az ideiglenes híd, amit a jég döntött a Tiszába. Persze ez csak az elképzelés arról, hogyan fekszenek a víz alatt a roncsok. Most végezzük a felderítést, aminek alapján elkészítjük a reális rajzot, hogy megkezdjük a roncsok kiemelését.

A feladat

— **Mi a feladat?**
— Meg kell állapítanunk, milyen mélyen fekszenek a hidak hogyan helyezkednek el a roncsok, hol van a régi pillér — mondja Éles István I. osztályú búvár, aki társával, Kiss Gyula búvármesterrel együtt végzi a vízalatti felderítést.

— **Mekkora területet térképeztek már fel?**

— A Tisza közepén vagyunk, most kezdjük a második szakaszt.

— **Hogyan végzik a munkát?**

— Tapogatózva, mert a folyóvízben nem lehet látni. Jöjjön le velünk!

A nyolc ember, aki a búvárok kiszolgálását végzi, gyorsan dolgozik. Bemérik a távolságot a parttól, a csőről, drótkötelek segítségével

új állomáshelyére vontatják az úszóházat.

Telefont!

Beöltözzünk, int a búvármester, Kiss Gyula. Előkerülnek a búvárruhák. A hőmérő higanyszála 40 fok körül van, mégis először egy gypajú kezelszábat húzunk fel, aztán combig érő gypajú harisnyát. Arcunkon patakokban folyik a verejték.

Éles István fürdőruhában segédkezik, Mosolyog.

— Délelőtt 4 órát voltam lent. Ugyanolyan meleg van ott is, mint itt fenn, mert a meleg levegőt nyomják be a sisakba.

— **Akkor miért kell a gypajúruha?**

— A víz alatti nyomás ki-egyenlítésére.

Belebujjunk derékig a búvárruhába. Két markos ember megragadja a ruhát, s be-leráz. A vállunk nehezen fér be a szűk felső nyíláson.

— **Telefont!** — hangzik a vezényszó. Fejünkre csatolják a hallgatót. Ennek segítségével fogunk a fennmaradókkal beszélni.

Merülés

Sisakot!
Hatalmas csavarokkal erősítik fel a sisakot a ruhára. Felkerül a kesztyű is, s belépünk a súlyos ólomcipőbe. Hátunkra akasztják az ólomnehezéket.

Kézmozdulatokkal jelzik: lemerülés!

Néhány lépcsőfok a létrán, s eltűnünk a Tisza vizében. A szivattyúk egyenletesen nyomják a sisakba a levegőt. Semmit sem látunk, csak tapogatózunk. Felnéznek. Csak korahajnali derengés. Megszólal a harangszó.

— Menjetek jobbra. Az úszóház alatt vagytok. Mi van?

— A bólya felé homok, Újszeged felől köszörás.

— A provizórikus híd egyik pillére — magyaráz fentről Éles István. — Úgy készült a híd, hogy körbe cölöpöket vertek le, s azt megszórták kővel.

— **Síma meder!** — jelenti az eredményt Kiss Gyula, de közben keze megakad két szegecselt roncsban. A régi híd maradványa, mert több-rétegű lemez van átszege-cselve.

A hajóútbán

— Óvatosan, mert robbanásveszélyes — hallom újra a fentieket. — Igaz, hogy a fel nem robbant repülőbom-bák és jövedékek lesüllyedtek az iszapba, de azért nem árt az elővigyázatosság.

Kőkupacokon haladunk. Egyszerre kivilágosodik. Derékig érő vízben álunk a Tisza közepén.

— Felmásztatok a kupac

tetejére — nevetnek az úszóháztól.

Újra lemerülünk. A tömlő, amin a levegőt adják, beakad. Nehezen sikerül kiszabadítani a mohos kövek közül.

Hirtelen erősödik a víz sodrása. A hajóútbá kerülünk. A talaj homokos, alig tudunk megállni. A folyás irányába dőlünk, úgy indulunk felefelé, jobbra fordulunk. Érezzük, hogy facölöpök állják el az utat. Szabálytalan magasságúak.

— **Gyertek fel —** halljuk a telefonon.

— **Merre?**

— Jobbra. Most körülbelül a feljártól 5 méterre vagyunk. Ott jön fel a buborék.

Lassan indulunk a létra felé. Néhány lépés, s kiértünk a szabadba. Erősen tűz a nap, szemünk hunyorog a fénytől. Gyorsan »leszerelnek«. Leálj a szivattyú, levezszik fejünkről a sisakot, kezünkről a kesztyűt. Most hűvösebbnek érezzük a tűző napot.

Szabaddá teszik a folyó medrét

Nehéz munka, fáradságos és szép hivatás a búvármunka. Alig voltunk lent fél órát a mélyben, mégis az idő szinte egy napnak tűnt.

Fentről síma a víztükör, csak néha a szél táncoltatja a habokat. Lent a mélyben két egymásra borult híd roncsai, a háború és a természet pusztításának áldozatai. De hamarosan eltűnnek a maradványok. Néhány nap múlva megérkeznek a daruk, uszályok és kotrók, szabaddá teszik a Tisza medrét.

Kovács Attila

Folyamatos ellenőrzés az áruszállításban

Az idei népgazdasági terv fokozott feladatokat hárít a közlekedésre. Mivel különösen a csúcshálózati időszakban nincs elég szállítóeszköz, a vasút és a közlekedési vállalatok komoly problémákkal küzdenek. A szállítási feladatok jó ellátása követeli a megfelelő koordinálást, a szállító és szállító felek együttműködését, a szállítóeszközök és rakodóberendezések jobb kihasználását. Hogy ezt minél jobban megvalósítsák, s az esetleges hibákat feltárják és megszüntessék, a népi ellenőrzési bizottságok figyelemmel kísérik az áruszállítási munkát.

A Csongrád megyei népi ellenőrzési bizottság július 15-től december 31-ig a NEB különböző szakcsoportjaiból alakított munkabizottság közreműködésével folyamatosan ellenőrzi az áruszállítást. Eszrevételeit állandóan közli majd a megyei szállítási bizottsággal. Javaslatoikat tesz a feltárt hibák, az együttműködés fogyatékoságainak megszüntetésére.

Ezzel is segíti, hogy Csongrád megyében a lehető legjobb mértékben a legjobban bonyolítsuk le az áruszállításokat.